

Kraftfulle foldede hender



Hans Kristoffer Goa (70) er pensjonist, men har ikke sagt farvel til talerstolen. I Varden menighet fortalte han om salmedikteren Trygve Bjerkrheim. (Foto: Hilde Garlid)

– Jeg hadde lyst til å bli journalist, men kall til å bli forkynner.

HILDE GARLID
hilde@solabladet.no

Hans Kristoffer Goa har fått utfolde seg både i lyst og kall med sitt lange engasjement i Misjonssambandet.

Han pensjonerte seg da han i mars i år rundet 70 år, men avtaleboka er like tettskreven som før.

– Jeg er allerede booket til en julemesse i Åseral i november 2009, sier Goa.

Hvis Gud vil.

Reisende i Trygve Bjerkrheim

Goa har det så travelt at for å få et intervju, må vi følge etter ham på turné.

For trekvart år siden bestilte Ellen Jordal i Varden menighet Hans Kristoffer Goa til å komme på deres seniortreff «50+». De ville høre Goa fortelle om salmeforfatteren Trygve Bjerkrheim. Midt i smørbrødfesten, mellom første og andre avdeling med bjerkrheimsalmer, får vi audiens.

– Dette har jeg gjort mange, mange ganger, men det blir ikke som å sette på en plate, sier Goa.

– Flere nei enn ja

Goa påstår at han sier nei like ofte som han sier ja; at han faktisk har trappet ned, men sannheten er at pensjonistparet Goa ukentlig er på farten.

Det høres ut som lange reiser når forkynneren drar til Betania, Salem, Betlehem eller er på vei til Emmaus. Men det er lite sol og palmesus over de små, hvitmaltede bedehusene langs smale, norske veier eller på øyene i Ryfylke. For en uke siden talte Goa på syv møter fra tirsdag til søndag - på Talgje bedehus.

– Det er 53 postkasser på Talgje. Det var rundt 40 personer på hvert møte, og på søndagen var det 60 frammøtte - hele familiene kom og barna hadde med egne bibler, klar til å slå opp bibelversene, forteller Goa.

Men det var ingen selvfølge at Goa ble reisende i bedehuslandet.

Oppvokst i bedehuset

– Jeg har vokst opp med bedehuset, så det var naturlig for meg å velge en bedehusorganisasjon. Jeg har vært ansatt i Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) i 48 år, siden påsken 1960, men jeg kunne også like godt ha blitt liknings-sjef i Randaberg.

Han begynte i kommunekassen i hjemkommunen i 1954, som likningsassistent, og passet på skatt og inntekt til 1958. Økonomikompetansen hans er vel ivarettatt i hans jobb som kretssekretær i Misjonssambandet i 25 år. I åtte år var han ansvarlig for arveoppgjør som tilfaller NLM.

– Det er en spesiell oppgave. Vi har et budsjett på 15 millioner kroner, men i år ser det ut til å bli over 20 millioner kroner i arv, sier Goa.

Sørlandskysten rundt

En karriere i misjonen starter gjerne på leir. Slik var det også for Goa. Han begynte i 1960 som ungdomssekretær i Vestfold, med bosted Sandefjord, etter å ha deltatt på påskeleir.

– Jentene mine visste ikke om noen annen måte å tilbringe påsken enn på misjonsleir, sier han.

Han og kona Solveig har flyttet 10 ganger. De bodde 11 år i Vestfold og ni år i Telemark, deretter 18 år i Kristiansand.

– Jeg kan trolig drikke kaffe hos kjensfolk i hver sving fra Drammen til Haugesund.

Nå har de to slått seg til ro i Rodamyr terrasse.

– Jeg håper at neste flytting blir til himmelen. For det er det som er målet for meg som kristen. Men vi vet jo ikke hvordan helsa blir. Så kanskje vi får en «tur innom Tabo» først?

Skrivelysten

– Hva med lysten til å skrive? Var det svakere enn kallet?

– Nei, og jeg har alltid vært tilknyttet ulike redaksjoner. I Telemark skrev jeg for avisen Varden i Skien, og til Misjonssambandets blad, Utsyn, hvor Trygve Bjerkrheim var redaktør, har jeg alltid levert saker. Men valget mellom misjonen og journalistikken kom da Arthur Berg, i den kristne avisen Dagen, tilbød med redaksjonssjefjobben, forteller Goa.

Det tilbudet fikk Birger Breivik i Misjonssambandet nys om, og kalte Goa til tjeneste.

– Etter det har jeg vært en all-round-kristenjournalist. Det har vært kjekt og nyttig. Mange journalister er direkte kunnskapsløse om det kristne organisasjonslivet.

– Gå i dag

– Har du et personlig kall?

– Det konkrete kallet kom da jeg som 20-åring gikk bibelskolen på Fjellhaug i Oslo, hvor Trygve Bjerkrheim var lærer. I lignelsen om vingårdsarbeiderne (Matt. 20) ble vi sterkt presentert for at det er bruk for unge som vil tjene Jesus på heltid. Kallet kom da jeg leste «Gå også dere bort i vingården».

Det er det indre kallet. Det ytre kallet fikk han i brev form fra NLM Vestfold i 1960 om å bli ungdomssekretær.

– Samtidig skulle jeg være husfar/bestyrer for det da nybygde Solåsen leirsted og ungdomssenter. Neste sommer tenker jeg meg til Solåsen for å være med på 50-års jubileet der. Jeg hadde aldri tatt jobbet uten det indre kallet, men hadde jeg ikke blitt spurt, hadde jeg nok blitt likningssjef eller journalist, sier Goa.

Glad for å bli brukt

Selv om det er travelt, ordrebo-ka tettskrevet og avslagene mange, så opplever Goa en stor glede i å fortelle, forkynne og å dele sine mange små, store og sterke misjonserfaringer. Vissheten om at det er mening i å drive med misjon, står klippefast.

– Det er lett å klage over at

det er travelt, men sannheten er at det først er riktig ille dersom ingen lenger skulle spørre.

– Jeg antar at det ikke er smørbrødene, gevinstene eller blomstene dere talere får som motiverer deg igjen og igjen. Hva det som driver deg?

– For meg er det igrunnen veldig enkelt. Jeg har vært en kristen fra jeg var barn, og var aldri «ute i verden», som det heter på bedehuspråket. Jeg ble tidlig med som søndagsskolelærer. Den ene søndagen var jeg «elev» i søndagsskolen på Sande i Randaberg. Neste søndag var jeg lærer på samme sted. Det å ha opplevd gleden over selv å fått sine synder tilgitt, skaper trangen til å fortelle det til andre.

Salmesangen

Klirringen fra kaffikoppene har stiltet. Ryddegiengen stabler stoler og blåser ut stearinlysene, mens de småprater om hvor kjekt det var i dag, og hvor mange som kom. På kjøkkenet stimer oppvaskemaskinen de siste tallerknene. Salmesangen har stiltet. Nok et bjerkrheimsmøte er over.

Goa er en fantastisk forteller. Selv om ikke sangen løftet seg til de store høyder i dag, sitter vi tilbake med levende historier om hvordan Trygve Bjerkrheim, gjennom personlige opplevelser og møter med mennesker, fant de evigvarende salmelinjene «Det er makt i de foldede hender» og «Han tek ikkje glansen av livet».